

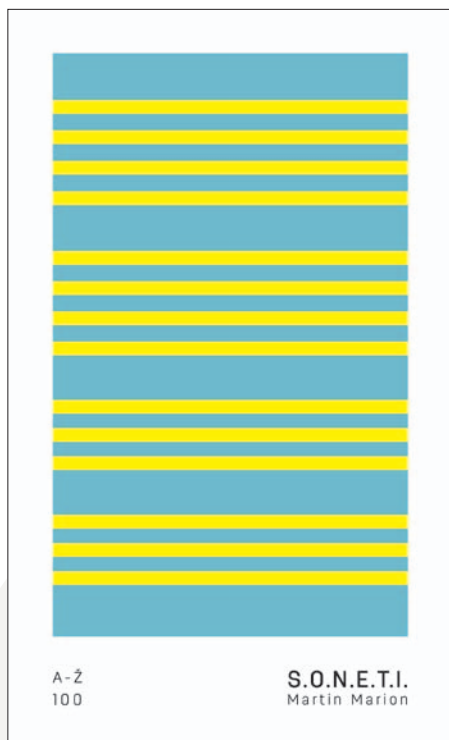

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE – LJUBLJANA

MARTIN MARION: S.O.N.E.T.I.

»Sonet se piše, ko se mora.«

Cikel 100 sonetov je orjaško delo. Napolniti vse te vrstice, 14 v vsakem sonetu, 1400 skupaj je naloga za orjaka, Herkulesa v poeziji. Da je avtor to zmogel, mu gre vsa hvala.

»Sonet se piše, ko se mora«, pravi avtor in kajpak ima prav. Drugi del podobnega stavka pa bi se glasil, da je sonet napisan, ko je čaša do vrha polna, ko se zapeni v njej vonj po polnem in popolnem. Čustvo, misel, zgodba, doživetje ali odkritje naj bi bilo tako silno in tvorno, da napolni vseh štirinajst vrstic, da se jambi zleknejo v svoje jame in stvarnik že z razdalje reče: več se ne da storiti. Kje je ta zgornja meja, ve vsak sam, mora jo poskušati prebiti, dvigniti za drobno mahovo zrno, če se da – in zmeraj je mogoče verz poglobiti, polepšati, poistovetiti z idealnim. (Tone Pavček)

Podatki o knjigi

- Naslov: S.O.N.E.T.I.
- Avtor: Martin Marion
- Urednica: Alenka Veber
- Cena: 15 €
- Velikost: 120 mm x 200 mm
- Vezava: mehko vezano
- Število strani: 136
- ISBN: 978-961-278-141-5
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba

Kontakt

Nina Brumec
telefon 01.244.36.70
mohorjeva@siol.net

Avtorjev življenjepis

Martin Marion, rojen in odrasel v Sloveniji, se je v ZDA šolal za igralca, nato pa tam tudi začel svojo kariero, ki jo je najbolj zaznamovala njegova zdaj že gledališka družina Blue Man Group. Z njimi je igral največ v Chicagu, trenutno pa občasno nastopa v Berlinu, kjer tudi živi. V Sloveniji, na Festivalu Slovenskega Filma, v Portorožu, je bil 2011 odlikovan s filmsko nagrado VESNA za glavno vlogo v filmu Stanje Šoka, režiserja Andreja Košaka. Leto kasneje je objavil zbirko otroških pesmi *Zmajček Drago in ljubljena Ljubljana*, kot avtor, skladatelj in izvajalec. Večino ustvarjalnega življenja pa so ga spremljali tudi soneti. Končal je *100 Sonetov*, nato pa nadaljeval s *Soneti Abeceti*, radijsko igro iz pesmi in sonetov *Pesnika pojesti se ne sme* in drugimi soneti. Nekatere od njih je objavljajl že v reviji *Zvon*. Zdaj se jih je nabralo že dovolj za prvo objavljeno zbirko.

Odlomek iz knjige

46.

Ponavljam se, z menoj se svet ponavlja,
in s svetom v istem krogu vse vrtil se,
od konca do začetka ponovi se,
izginja, kot bilo je, se pojavlja.

Nekoč bi rad kaj novega napisal,
uganke rešil vse, razkril skrivnosti,
spoznal, dojel, razložil vse modrosti,
sveta, življenja sliko bi narisal.

Do takrat se ponavljal bom veselo,
vse staro bom na novo vreščal javno
in upal, da vsaj enkrat bo zavrelo

spoznanje novo, žlahtno, krasno, slavno,
da, kot vrtil se, vse se bo vrtelo;
da vse je, kot bilo je, enostavno.